מדתנא דבי רבי ישמעאל: דבר הלמד בהיקש מהו שילמד בבנין אב. אמר רבי ירמיה, לא לכתוב צפונה באשם ותיתי מבנין אב מחטאת, למאי הלכתא כתביה, לאו למימרא דדבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בבנין אב. ולימטעמיך, תיתי מבנין אב מעולה; מאי טעמא לא אתי, משום דאיכא למיפרך מה לעולה שכן כליל, חטאת נמי איכא למיפרך, מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות. חדא מהדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי. מהי תיתי, לא נכתוב רחמנא עולה ותיתי מחטאת ואשם, מה להנך שכן מכפרין; לא נכתוב רחמנא בחטאת ותיתי מהנך, מה להנך שכן זכרים; לא נכתוב באשם ותיתי מהנך, מה להנך שכן ישנן בציבור כביחיד. דבר הלמד בגזירה שוה מהו שילמד בהיקש. אמר רב פפא, אי: זואת תורת זבח השלמים, אם על תודה, אלמדנו לתודה שבאה מן המעשר, מדאשכחן דאתו מן המעשר; שלמים דגופייהו מנא לן, דכתיב: שם. אמר ליה מר זוטרא ברייה דרב מרי לרבינא, מעשר דגן חולין בעלמא הוא. אמר ליה, אמר אמרה למד קדש ומלמד קדש. דבר הלמד בגזירה שוה מהו שילמד בגזירה שוה. אמר רמי בר חמא, תניא, סלת מרבכת, למדנו לרבוכה שבאה סולת; חלות מנין, תלמוד לומר חלות; רקיקין מנין, תלמוד לומר מצות. אמר ליה רבינא, ממאי ד'מצות' 'מצות' מ'חלות' גמר, דלמא דלמא תנור גמר. אלא אמר רבא, תניא, קרבו ופרשו והוציא, מלמד שמוציאו שלם; יכול ישרפנו שלם, נאמר כאן ראשו וכרעיו, ונאמר כאן ראשו וכרעיו; מה להלן עליו ניתוח, אף כאן עליו ניתוח; אי מה להלן בהפשט, אף כאן נמי בהפשט. תלמוד לומר קרבו ופרשו. מאי תלמודא. אמר רב פפא, כשם שפרשו בקרבו, כך בשרו בעורו. ותניא, רבי אומר, נאמר כאן עור ובשר [ופרש], ונאמר בשמן: מלמד שמוציא את כל הפר שלם. דאי מתנופה, היאך הכל יוצא בהולאה אחת, הניתנים וקרבו ופרשו: נאמר כאן ראשו וכרעיו. על כרעיו (שם ד): ונאמר להלן ראשו וכרעיו. בעולת (שם ו): בן לאן כתיב ועבך על כרעיו, וכתיב עקרבו ופרשו ירחץ. (שם ו): מה להלן, ע"י ניתוח היה מקטירו, דניתוח כתיב ביה, אף כאן ע"י ניתוח. ובפר כהן משיח קאי: כשם שפרשו בקרבו כו'. דאיתפקח קרביה עורו ובשרו לגריפת קרבו ופרשו, מה פרשו בקרבו, דבר מגופה הוא להוציאו ולשרפו: ונאמר

מדתנא דבי רבי ישמעאל: דבר הלמד בהיקש מהו שילמד בבנין אב. אמר רבי ירמיה, לא לכתוב צפונה באשם ותיתי מבנין אב מחטאת, למאי הלכתא כתביה, לאו למימרא דדבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בבנין אב. ולימטעמיך, תיתי מבנין אב מעולה; מאי טעמא לא אתי, משום דאיכא למיפרך מה לעולה שכן כליל, חטאת נמי איכא למיפרך, מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות. חדא מהדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי. מהי תיתי, לא נכתוב רחמנא עולה ותיתי מחטאת ואשם, מה להנך שכן מכפרין; לא נכתוב רחמנא בחטאת ותיתי מהנך, מה להנך שכן זכרים; לא נכתוב באשם ותיתי מהנך, מה להנך שכן ישנן בציבור כביחיד. דבר הלמד בגזירה שוה מהו מהו שילמד בהיקש. אמר רב פפא, אי: זואת תורת זבח השלמים, אם על תודה, אלמדנו לתודה שבאה מן המעשר, מדאשכחן דאתו מן המעשר; שלמים דגופייהו מנא לן, דכתיב: שם. אמר ליה מר זוטרא ברייה דרב מרי לרבינא, מעשר דגן חולין בעלמא הוא. אמר ליה, אמר אמרה למד קדש ומלמד קדש. דבר הלמד בגזירה שוה מהו שילמד בגזירה שוה. אמר רמי בר חמא, תניא, סלת מרבכת, למדנו לרבוכה שבאה סולת; חלות מנין, תלמוד לומר חלות; רקיקין מנין, תלמוד לומר מצות. אמר ליה רבינא, ממאי ד'מצות' 'מצות' מ'חלות' גמר, דלמא דלמא תנור גמר. אלא אמר רבא, תניא, קרבו ופרשו והוציא, מלמד שמוציאו שלם; יכול ישרפנו שלם, נאמר כאן ראשו וכרעיו, ונאמר כאן ראשו וכרעיו; מה להלן עליו ניתוח, אף כאן עליו ניתוח; אי מה להלן בהפשט, אף כאן נמי בהפשט. תלמוד לומר קרבו ופרשו. מאי תלמודא. אמר רב פפא, כשם שפרשו בקרבו, כך בשרו בעורו. ותניא, רבי אומר, נאמר כאן עור ובשר [ופרש], ונאמר

לא נכתוב רחמנא בעולה ותיתי מחטאת ואשם. פירוש, ולכתוב בהקיש ולא יפסול בחטאת ואשם. ואם תאמר, ולכתוב בזבחי שלמי ציבור ויעלה עולה מעיניהו. וי"ל דאיכא למיפרך, דמה לזבחי שלמי ציבור שכן זמנן קבוע. ועוד, דחטאת לא איכא בציבור. ו"ל"ת, למה לי לאקושי לקמן (דף עה.) זבחי שלמי ציבור לעולה, תיפוק לי בבנין אב. וכי תימא לאקשמועינן שהם קדשי קדשים בעולה, הוה מצי למילף מדאיתקש למטעמא. וי"ל דאיכא למיפרך, דמה לזבחי שלמי ציבור שכן חיבו בפיר, כדמקרש בפרק תמיד נשחט. אי נמי, מה לשם שלמים שכן חיין טעונין פסון. ו"ל"ת, בפ"ק דשבועות (דף ע. ושם) דילף שעיר דר"ש משעיר חיון דחיבו מכפר חלא על טומאת מקדש וקדשיו, דקמאמר הוא לזה בא לזמן קבוע, ובשעיר המיוחד לעבודה, בחון קמאר, כדכתיב הם מקרבים, דלמי מפנימי הוה ליה למיפרך שכן נקנס דמה לפני ולפנים; ועוד, דמדרבה גילה משעיר המתחטאת, אבל המשעיר לא מיחלף, דמו מחיון גמר ניחא, דמו מהדדי טפי משעיר המתחטאת, והשתא אי מחיון גמר ל"כ תפשוט מדבר בהיקש מחוז ומלמד בבנין אב, אי"כ לשתוק מצפונה דאשם דאין לו לכתבו שלא לצורך ובמקום אחר שיסיענו דאין היקש חוזר ומלמד בש"ש. והקשה הר"ם איכה מוכח זה דילמא ניחא ליה למיכתביה בגופיה (מדמקיש) [מראקיש] ליה אקושי, דהא קאמר לעיל (מט:) כי האי סברא. דבשלמא לעיל גבי לא לכתוב צפון באשם ותיתי בקדשי קדשים מחטאת ליכא למיפרך הכי דהא ג"ש חשיבא כתיב בגופיה כמו היקש דכתיב במקום אשר (השחט) [ושחטו] את העולה (השחט) [ושחטו] את האשם, אבל הכא בגב בנין אב קשיא דודאי היקש חשיב כתיב בגופיה יותר מבנין אב. ותירץ דדוקא [לעיל] הייינו קודם שידענו שהקדשים חלוקים מן החולין לענין למד מלמד אז דחינו לעיל בסברא קלה כדי להשוותו לחולין אבל מאחר שלמדנו שבהיקש מהיקש נשתנה מחולין אז יש לקיים המדות ולא לדחות בסברא קלה. (מהר"פ):

תוס' ד"ה לא לכתוב. פי' ולכתוב בהריא צפון בחטאת ואשם. דאל"כ לא ידענין ליה בחטאת ואשם גופיה דלא כתיב צפון אלא בעולה:

ליקוטי רש"י

מדתנא דבי ר' ישמעאל. [מתניתא] דבי רבי ישמעאל היא שנשנית והמדרה בבית מדרשו של ר' ישמעאל ומדלכו בה תנאים הרבה כמו שסילהו רבי חייא ור' הושעיא [לעיל מא:]. **מדאשכחן שלמים.** שבאין ממעשר שני ומזה איקרי שלמים כדכתיב ובאו זמה תודת שלמיו (ויקרא ז) [בחולין פא:]. דלמתמנא קרבה לתודה שלמים דכתיב תודת שלמיו מה שלמים כאים מעשר אף תודה באים מן המעשר אם יולה [שם ספר"י].

[המשך בהשמטות]

תורה אור השלם

א) וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יַקְרִיב לַיְי׳: אִם עַל תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חַלּוֹת מַצּוֹת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחָים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן: [ויקרא ז. יא-יב]

ב) וְזִבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָּׁם וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְי׳ אֱלֹהֶיךָ: [דברים טז. ז]

ג) וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְי׳ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְי׳ אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים: [דברים יד. כג]

ד) וְכִי תִקְרַב קָרְבַּן מִנְחָה מַאֲפֵה תַנּוּר סֹלֶת חַלּוֹת מַצּוֹת בְּלוּלוֹת בַּשָּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן: [ויקרא ב. ד]

ה) [בפר כהן משיח] וְאֶת עוֹר הַפָּר וְאֶת כָּל בְּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל כְּרָעָיו וְקֶרֶב וּפַרְשׁוֹ: [ויקרא ה. ד]

ו) [בעולת בקר] וְעָרְכוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתָחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפָּדֶר עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ: [ויקרא א. ח] [פר שעיר של יו"כ] וְאֶת פַּר הַחַטָּאת וְאֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ אִישׁ הוּבָא אֶת בְּשָׂרָם וְאֶת פַּרְשָׁם: [ויקרא טז. כז]

ז) [ויקרא א. ט] וְקִרְבוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד] [בפר כהן משיח] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְהִזָּה אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ט. יח]

ח) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְרִיבוּ אֶת הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ: [ויקרא א. ה] [פר כהן משיח] וְהִקְרִיבוּ אֶת הַדָּם וְהִזָּה אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ט. יח]

ט) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

י) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

יא) [בפר כהן משיח] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

יב) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

יג) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

יד) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

טו) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

טז) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

יז) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

יח) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

יט) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

כ) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

כא) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

כב) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

כג) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

כד) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

כה) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

כו) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

כז) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

כח) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

כט) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

ל) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

לא) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

לב) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

לג) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

לד) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

לה) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

לו) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

לז) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

לח) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

לט) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

מ) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

מא) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

מב) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

מג) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

מד) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

מה) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

מו) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

מז) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

מח) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

מט) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

נ) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

נא) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

נב) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

נג) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

נד) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

נה) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

נו) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

נז) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

נח) [בעולת בקר] וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ב. ד]

נ